

DOOR HET GLAS

Roni Horn: Beschikbaar Licht, ook wel bekend als Weerbericht

Erica H. Adams

Roni Horn, *Opposite of White*, v. 1 ©2006 Roni Horn; massief gegoten glas / solid cast glass; H 15 inch / 38,1 cm, Ø 40 inch / 101,6 cm.
Courtesy the artist and Hauser & Wirth Zürich London © Roni Horn

"Alleen oppervlakkige mensen oordelen niet naar de schijn. Het echte geheim van de wereld is zichtbaar, niet onzichtbaar." (Oscar Wilde, 1854-1900). Het is het soort zwart dat licht reflecteert in plaats van absorbeert; op zichzelf staand onderbreekt *Asphere* (1988) de ruimte als

een punt ('.') Het zou ten onrechte aanzien kunnen worden voor een volmaakte bol. Horn beschouwt *Asphere* als een zelfportret en als een eerbetoon aan androgynie, waarvan zij zegt dat het "de integratie van de ongelijkheid als een bron van identiteit" is.

In een interview in 1997 lichtte Horn dit nader toe: "Als je het een met het ander combineert, kom je in de richting van een synthetische identiteit, een die niet benoembaar is. Geen volmaakte bol, de vertekening is amper zichtbaar, het is geen bol en het is niets anders... Het heeft geen naam of een woord dat het van dingen afsluit. Op zijn best zwerft

THROUGH THE GLASS

Roni Horn: Available Light aka Weather Report

Erica H. Adams

"It is only shallow people who do not judge by appearances. The true mystery of the world is visible, not invisible." (Oscar Wilde, 1854 -1900)

It's the kind of black that reflects instead of absorbs light; self-contained, *Asphere* (1988) punctuates space like a period [". "] It could be mistaken for a perfect sphere. Horn regards *Asphere* as a self-portrait and a homage to androgyny which she says is 'the integration of difference as a source of identity'. In a 1997 interview Horn elaborated: "When you combine the one with the other you come towards a synthetic identity, one that is not nameable. Not a perfect sphere, its distortion is barely visible, it's not a sphere, and it's nothing else. . . It doesn't have a name or a word that closes it off from things. In the best way, it's just floating out there without a clear identity. You know, not that kind of mutually exclusive form of identity like gender". In the center of two yellow aspheres, three letters spell 'who' or 'how' in watercolor, *The Odd Morphology of Asphere* (1988) suggests fusion or separation of cells.

Two photographs of Horn contrast: an elfish woman with red bush-like hair, on her first trip to Iceland, in the 70's. The other, on her New York rooftop patio this year, Horn at first glance, is an icon of male privilege with [his] shirt open that, in fact, reveals [her] body.

Traveling retrospective *Roni Horn aka Roni Horn* presents her thirty-year exploration of the 'double' and the mutability of identity, place and memory rendered in materials

with striking beauty and sensuality. Horn's use of metaphor distinguishes her from a minimalist vocabulary formed in the wake of postmodernism and identity politics. Opening at the Tate Modern, London (25 February – 5 May 2009) Horn's rarely shown drawings, installations, books and sculptures in rubber, metal and glass were displayed in thirteen rooms. The exhibit traveled to: Collection Lambert in Avignon (21 June - 4 October 2009) and the *Rencontres Internationales de la Photographie*, Arles (July 7 - 23 September 2009); the Whitney Museum of American Art, New York (November 6, 2009 – January 24, 2010) and, concludes at the Institute of Contemporary Art, Boston (February 19 – June 13, 2010). Co-organised by Tate Modern and the Whitney Museum, Horn's retrospective is accompanied by a fully illustrated, two volume publication: a show-specific catalogue with a lead essay by Briony Fer and an artist's book with Horn's own writing and texts by thirty other artists, curators and writers including theorists Thierry de Duve and Hélène Cixous.

The silent act of viewing is an active role, Horn believes in which 'the meaning of a work is people's experience of it.' *For Ant Farm* (1974-75) her final Rhode Island School of Design project, Horn observed a living ecosystem, an ant farm in earth she placed between two sheets of glass in a wooden frame. The daily practice of drawing is her non-linear thinking process: Horn fixes pigments in layers of varnish on sheets of paper she calls 'plates'. From two nearly identical drawings, she cuts and reconfigures fragments into a cohesive yet indeterminate form, on the wall. Among drawings exhibited are: three asymmetrical, blood red ovals of *As IX* (1987-1988) touch

Roni Horn, *Opposite of White, v. 2 (large)* – A ©2006; massief gegoten kleurloos en zwart glas NG 4, met 'as-cast'-oppervlakken aan alle zijden (gevuurpolijste bovenkant) / solid cast, colorless and black glass NG4, with as-cast surfaces on all sides (Fire-polished top); Ø 142 x 51 cm. Courtesy of the artist and Xavier Hufkens, Brussels ©Roni Horn

het daar alleen maar rond zonder een duidelijke identiteit. Je weet wel: niet die soort onvernegbare vorm van identiteit zoals geslacht." In het midden van twee gele asferen vormen drie letters in waterverf de woorden 'who' (wie) of 'how' (hoe); *The Odd Morphology of Asphere* (1988) doet denken aan smelting of scheiding van cellen. Twee foto's van Horn contrasteren met elkaar. Op de ene is zij een elfachtige vrouw met een enorme bos rood haar, tijdens haar eerste reis naar IJsland in de jaren 70. Op de andere, op haar dakterras in New York dit jaar, is Horn op het eerste gezicht een icoon van mannelijke voorrechten met (zijn) overhemd open dat in feite (haar) lichaam toont. Het reizende retrospectief *Roni Horn aka Roni Horn* (Roni Horn ook wel bekend als Roni Horn) toont haar dertigjarige exploratie van het 'dubbele' en de gril-

ligheid van identiteit, plaats en geheugen, weergegeven in materialen met een buitengewone schoonheid en sensualiteit. Horn's gebruik van metaforen onderscheidt haar van de minimalistische uitdrukkingsvormen die gevormd zijn in het spoor van het postmodernisme en politieke overtuigingen rond identiteit. Tijdens de openingstentoonstelling in het Tate Modern in Londen (25 februari -

Roni Horn, *Untitled (Aretha)*, ©2002-04 Roni Horn; massief gegoten glas / solid cast glass; 15 x 30 x 30 inch / 38 x 76,2 x 76,2 cm. Courtesy The Museum of Modern Art, New York; fractional and promised gift of Kathy and Richard S. Fuld Jr. © Roni Horn

like beads on a string. Series, *Were* (2002-04) resembles DNA or spores (one-celled, reproductive units capable of giving rise to a new individual without sexual fusion). Formed by line segments, the proximity of two lumpen red ovals, *Then 3* (2006) recalls the visceral chaos and internal order of an ant farm or shifting tectonic plates. The impact of being raised in the suburbs, Horn recently said is characterized by "an absence of presence and the actual". Horn lives in New York City when not in Iceland which taught her to 'taste experience . . . because of the intensely physical nature of experience on this island'. Of the continuous flux of Iceland's weather, aurora borealis and a glacial landscape formed by volcanic activity, Horn says "Iceland is always becoming what it will be, and what it will be is not a fixed thing either."

Doubt by Water (How) a

photo-installation made (2003-04) moves viewers through an architectural space and what Horn calls an 'image space' that together replicate a lived experience. Horn posits an interrelationship between the front and back of photographs on stanchions; the front alternates the placid expression of an adolescent boy with floating icebergs. Equivalence, perhaps, but what is not represented –the lower body of boy and, iceberg –is an Absence of far more Presence.

In all kinds of weather, in various Icelandic pools, Horn photographed a model as her face changed with the weather. The viewer is the weather in photo-installation *You Are the Weather* (1994-95). The wan face of this woman surrounds us. Her gaze appears to respond to 'the viewer' who Horn states "is voyeurized by the view. You are surrounded by a

woman who is staring at you". It is a situation Horn finds 'deeply erotic in a genderless way'.

Stunning for its translucent pomegranate red colour and supple form (*Untitled*) *Aretha* (2002-04) pays homage to American pop diva Ms. Franklin's passionate, fluid voice. Raw creases and pressure weighted sags register experience on the surfaces of her resilient glass body. Horn's characteristic self-contained forms and, narrow tonal range that fluctuates with available light, here in *Aretha* is fully present, its delicious colour melts as it responds to our gaze.

Mirrored surfaces on the fire polished tops of colourless glass sculptures *Opposite of White*, v.1 + v.2 (2006) reflect the weather and the viewer who may, like Narcissus, fall in love with their own image, in its pooling depths. Whitened

edges of v.2 that remained when the mold was pulled from the glass, is a material metaphor of Horn's belief that we can witness external change but, a person's inner thoughts remain elusive. Beauty is found in the imperfect and fluid, in the alchemy of nature.

Wincing, Horn said, "It may be political" when discussing *Pink Tons* (2008) in a Tate Modern interview. An ethereal hue infuses the cracked visage of this glass sculpture exhibited at Collection Lambert, in Avignon. If we can read surfaces, the arching fissures across the solid cast pink glass cube is a metaphor of transformation: when a glacier or ice shelf "calves" the resulting icebergs formed on land, float away and, minerals are dispersed into the sea. Recently, this process has been linked to global climate change.

Roni Horn, *Doubt by Water (How)*, edition of 4 + 1AP ©2003-2004; 12 kooldrukfoto's, gemaakt als 6 tweezijdige units, 6 dunne standaards van aluminium, UV acrylaat 6 tweezijdige foto's / 12 pigmented-printed photographs, produced as 6 two-sided units, 6 Aluminium stanchions, UV acrylic 6 two-sided photographs; 41,91 x 55,88 cm elk / each, 6 Aluminium stanchions: 35,56 cm diameter x 179,07 cm globale hoogte / overall height elk / each. Courtesy of the artist and Xavier Hufkens, Brussels ©Roni Horn

5 mei 2009) waren Horn's zelden tentoongestelde tekeningen, installaties, boeken en sculpturen in rubber, metaal en glas in dertien zalen te zien. De expositie reisde naar *Collection Lambert* in Avignon (21 juni - 4 oktober 2009) en de *Rencontres Internationales de la Photographie* in Arles (7 juli - 23 september 2009), is nog te zien in het Whitney Museum of American Art in New York (6 november - 24 januari 2010) en eindigt in het Institute of Contemporary Art in Boston (19 februari - 13 juni 2010). Horn's retrospectief wordt medegeorganiseerd door het Tate Modern en het Whitney Museum en wordt begeleid door een tweedelige, uitvoerig geïllustreerde uitgave: een voor de expositie samengestelde catalogus met een openingsessay van Briony Fer en een kunstenaarsboek met Horn's eigen schrift en teksten van dertig andere kunstenaars, curatoren en schrijvers, waar onder de theoretici Thierry de Duve en Hélène Cixous.

De stille handeling van het kijken is een actieve rol, gelooft Horn, waarin "de betekenis van een werk is hoe de mensen het ervaren". Voor *Ant Farm* (1974-75), haar afstudeerproject van de Rhode Island School of Design, observeerde Horn een levend ecosysteem, een mierenkwekerij in aarde die zij tussen twee glazen platen in een houten frame plaatste.

De dagelijkse routine van het tekenen is haar niet-lineaire denkproces: Horn zet pigmenten in lagen vernis vast op vellen papier die zij 'platen' noemt. Van twee bijna identieke tekeningen snijdt ze fragmenten en past ze aan in een samenhangende maar toch onbepaalbare vorm, op de muur. Onder de geëxposeerde tekeningen zijn drie asymmetrische, bloedrode ovaal van *As IX* (1987-1988) die elkaar raken als kralen aan een draad. De reeks *Were* (2002-04) lijkt op DNA of sporen, eencellige reproducerende cellen die kunnen leiden tot een nieuw individu zonder seksuele versmelting. Gevormd door stukjes lijn, doet de nabijheid van twee samengeklonterde rode ovaal, *Then 3* (2006), de diepgewortelde chaos en interne structuur herleven van een mierenkwekerij of schuivende tektonische platen.

De impact van het opgroeien in voorstedes, zei Horn kort geleden, wordt gekenmerkt door "een afwezigheid van persoonlijkheid en echtheid". Horn woont in New York City als zij niet in IJsland is, dat haar leerde om "van ervaring te genieten... door het zeer krachtige

Roni Horn, *Pink Tons*, 2008; massief gegoten roze glas met 'as-cast'-oppervlak / Solid cast pink glass with as-cast surfaces; 122 x 122 x 122 cm; installation view, *Roni Horn aka Roni Horn*, Collection Lambert, Avignon/FR, 2009. Photo: A. Burger. Production photograph Courtesy of Hauser & Wirth Zürich and London. Courtesy of the artist and Hauser & Wirth Zürich London ©Roni Horn

fysieke karakter van ervaring op dit eiland". Over het continu veranderende weer op IJsland, *aurora borealis* en een glaciaal landschap dat wordt gevormd door vulkanische activiteit, zegt Horn: "IJsland is steeds bezig met te worden wat het zal zijn en wat het zal zijn is evenmin een onveranderlijk iets." *Doubt by Water (How)*, een foto-installatie gemaakt in 2003-04, beweegt de bezoekers door een architecturale ruimte en wat Horn een 'beeldruimte' noemt, die samen steeds een beleefde ervaring herhalen. Horn plaatst een interrelatie tussen de voorste en achterste foto's op dunne standaards; de voorste wisselt de onbewogen gelaatsuitdrukking van een puberachtige jongen af met drijvende ijsbergen. Gelijkwaardigheid, misschien, maar wat niet is weergegeven – het lichaam daaronder van jongen en ijsberg – is een Afwezigheid met veel meer Aanwezigheid.

In alle soorten weer en in talrijke IJslandse plassen fotografeerde Horn een model terwijl haar gezicht veranderde met het weer. De kijker is het weer in de foto-installatie *You Are the Weather* (1994-95). Het bleke gezicht van deze vrouw sluit ons in. Haar starende blik lijkt te reageren op 'de kijker' die, zoals Horn zegt, "zich een voyeur voelt. Je bent omgeven door een vrouw die je aanstaart." Het is een situatie die Horn "hevig erotisch op een geslachtloze manier" vindt.

Magnifiek om zijn doorschijnende granaatappelrode kleur en plooibare vorm bewijst *Untitled (Aretha)* (2002-04) hulde aan de hartstochtelijke, plooibare stem van de Amerikaanse popdiva Aretha Franklin. Grove vouwen en door druk verzwaarde doorzakkingen laten de ervaring zien op het oppervlak van haar veerkrachtige glazen lichaam. Horn's karakteristieke eenzelvige vormen en

nauwgezette toonreikwijdte, die wisselt met het beschikbare licht, is in *Aretha* ten volle aanwezig, de heerlijke kleur ervan smelt als het onze sturende blik beantwoordt.

Spiegelende oppervlakken op de geveurpelijkste bovenkant van de kleurloze glazen sculpturen *Opposite of White*, v.1 + v.2 (2006) reflecteren in hun diepten die een poel vormen, het weer en de kijkers die wellicht, net als Narcissus, verliefd worden op hun eigen beeltenis. Wit geworden randen van v.2, die overbleven toen de vorm van het glas werd getrokken, zijn een stoffelijke metafoer voor Horn's overtuiging dat wij getuige

kunnen zijn van uiterlijke verandering maar dat de verborgen gedachten van een mens ongrijpbaar blijven. Schoonheid wordt gevonden in het imperfecte en veranderlijke, in de alchemie van de natuur.

Huiverend zei Horn: "Het zou politiek kunnen zijn" tijdens het spreken over *Pink Tons* (2008) in een interview met Tate Modern. Een etherische kleurschakering vult het gebarsten aangezicht van deze glazen sculptuur die tentoongesteld staat in de *Collection Lambert* in Avignon. Als wij oppervlakken kunnen lezen, dan zijn de krommende barsten over de massief gegoten roze glazen ku-

bus een metafoer van transformatie: als een gletsjer of ijsrichel 'afkalft', drijven de ijsbergen die als gevolg daarvan op het land gevormd zijn, weg en de mineralen worden in de zee verspreid. Recentelijk is dit proces in verband gebracht met de klimaatverandering op aarde. ●

De reizende tentoonstelling *Roni Horn aka Roni Horn* opende in februari 2009 in het Tate Modern in New York, is nu te zien in het Whitney Museum in New York en vanaf februari 2010 in het Institute of Contemporary Art in Boston (zie agenda). www.icaboston.org

Nederlandse vertaling: Ingrid Bongers.

RONI HORN

Born New York, 1955

Lives and works in New York (USA) and Reykjavik (Iceland)

Education MFA at Yale University in New Haven CT, 1976-78 and BFA at Rhode Island School of Design, RI, 1972-75

AWARDS AND GRANTS (selection)

2001 The Citibank Private Bank Photography Prize (Short-listed)

1998 Sculpture Award, Sculpture Center, NY (USA)

Alpert Award in the Arts, Los Angeles, CA (USA)

1996 Engelhard Foundation Artist Residency, Bequia (IS)

PERMANENT INSTALLATIONS (selection)

2007 'Vatnasafn / Library of Water', Stykkisholmur Library, Stykkisholmur (IS)

2003 'Some Thames', University of Akureyri (IS)

1997 'Yous in You', Bahnhof Ost, Basel (CH): Permanent Installation, completed 2000.

1996 'You are the Weather' Deutscher Wetterdienst München (DE): at German Meteorological Service: Helene Weber Allee 21-23.

SOLO /TRAVELING EXHIBITIONS (Selection)

2009-10 Roni Horn aka Roni Horn, Tate Modern, London (UK) travelled to

Lambert, Avignon (FR); Whitney Museum of American Art, NY (USA); The Institute of Contemporary Art, Boston, MA (USA).

2005 Camden Arts Centre, 'An Aside. Selected by Tacita Dean', London (UK) travelled to The Fruitmarket Gallery, Edinburgh (UK); The Glynn Vivian Art Gallery, Swansea (UK)

2003 Roni Horn Dessins/Drawings/Disegni, Centre Georges Pompidou, Paris (FR) travelled to Fondazione Bevilacqua La Masa, Venice (IT)-2004.

If on a Winter's Night. Roni Horn, Fotomuseum Winterthur (CH) travelled to i8 Galleri, This is Me, This is You, Reykjavik (IS)

2002 Sand in der Vaseline. Künstlerbücher 1980 bis 2002, Kaiser Wilhelm Museum, Krefeld (DE) travelled to Hessisches Landesmuseum Darmstadt (DE); Neues Museum Nürnberg (DE)

1997 You are the Weather, Institut für Moderne Kunst in der SchmidtBank-Galerie, Nuremberg (DE) travelled to De Pont Foundation for Contemporary Art, Tilburg (NL)

1996 Earths Grow Thick: Works after Emily Dickinson, Wexner Center for the Arts, OH (USA) travelled to: Davis Museum & Cultural Center, MA; Henry Street Gallery, WA;

SOLO SHOWS (Selection)

2009 The tiniest piece of mirror is always the whole mirror', The Common Guild Glasgow (UK)

2008 Xavier Hufkens, Brussels, Belgium

2007 Roni Horn - Retrospective, Reykjavik Art Museum, Reykjavik, Iceland Vatnasafn / Library of Water, Stykkisholmur Library, Stykkisholmur, Iceland

2007 A KIND OF YOU, Centre for Contemporary Art, Melbourne (AU) MY OZ, Reykjavik Art Museum, Reykjavik (IS)

2006 Portrait of an Image, Hauser & Wirth, Zurich (CH) Relaxness Reykjavik (IS)

2005 Portrait of an Image (with Isabelle Huppert), Matthew Marks Gallery, NY (USA)

2004 Rings of Lispector (Agua Viva), Hauser & Wirth, London (UK) Some Thames, Art Institute of Chicago, Chicago (USA)

Her, Her, Her and Her, Reykjavik, Reykjavik Art Museum, (IS)

2002 Clown Doubt, Matthew Marks Gallery, NY (USA) Blah, Blah, Blah (part 2 + part 1), Dia Center for the Arts, NY (USA)

2001 Some Thames, Museo Serralves, Porto (PT) Cabinet Of, Galerie Yvon Lambert, Paris (FR) Xavier Hufkens, Brussels (BE).

2000 Lannan Foundation and Site Santa Fe, NM (USA) Whitney Museum of American Art, NY (USA) National Gallery of Iceland, Reykjavik (IS).

1999 Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, Paris/FR

1998 Xavier Hufkens, Brussels (BE) Museum für Gegenwartskunst, Basel (CH)

GROUP EXHIBITIONS Selected 2000-2009

2009 Retour de Rome.De la Villa Médicis à la Collection Lambert en Avignon,Collection Lambert (FR)

2008 True North, Deutsche Guggenheim, Berlin An die Natur. ALTANA Kunstsammlung', Bad Homburg (DE) travelled to Museum Frieder Burda, Baden-Baden (DE)

Quiet Politics, Zwirner & Wirth, NY Elements and Unknowns, Museum of Modern Art, New York NY

2007 Lines, Grids, Stains, Words, Museum of Modern Art, NY travelled to Museu de Serralves, Porto/PT

Repeated Performances: Roni Horn and Ragnar Kjartansson, Hessel Museum of Art. Center for Curatorial Studies, Bard College, Annandale-on-Hudson NY

2006 Pallazos delle Arti Napoli, Dedica-Vent'anni con Alfonso Artiaco, Naples/IT Hauser & Wirth, 'Drawings. Roni Horn, Louise Bourgeois', Zurich/CH Whitney Museum of American Art, Skin is a Language, New York NY